

พระราชบัญญัติ
เครื่องหมายครุฑพ่าห์ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๓๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๕
เป็นปีที่ ๔๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายครุฑพ่าห์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเครื่องหมายครุฑพ่าห์ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๓๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายครุฑพ่าห์ พ.ศ. ๒๕๓๔
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“เครื่องหมายครุฑพ่าห์” หมายความว่า เครื่องหมายรูปครุฑ พระครุฑพ่าห์ หรือ
พระครุฑพ่าห์ ไม่ว่าในอิริยาบถใด และไม่ว่ามีข้อความ ภาพหรือเครื่องหมายอื่นประกอบด้วยหรือไม่

“ห้างร้านบริษัท” หมายความว่า กิจการที่ตั้งขึ้นเพื่อประกอบธุรกิจ โดยใช้ชื่อ

ทางธุรกิจว่า “ห้าง” “ร้าน” “บริษัท” หรือชื่ออื่นในทำนองเดียวกัน ไม่ว่าจะ เป็นนิติบุคคลหรือไม่ก็ตาม

“ตราตั้ง” หมายความว่า หนังสือรับรองการพระราชทานพระบรมราชานุญาต ที่ออกให้แก่บุคคลหรือห้างร้านบริษัท เพื่อแสดงว่าบุคคลหรือห้างร้านบริษัทตามที่ระบุชื่อเป็นผู้ได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ใช้เครื่องหมายครุฑพ่าห์ในกิจการที่ระบุได้

“เครื่องหมายตราตั้ง” หมายความว่า เครื่องหมายครุฑพ่าห์ที่มีข้อความประกอบ เบื้องล่างว่า “โดยได้รับพระบรมราชานุญาต” หรือข้อความ เป็นอักษรต่างประเทศตามที่สำนักพระราชวัง กำหนด ที่บุคคลหรือห้างร้านบริษัทมีสิทธิที่จะใช้ เมื่อได้รับตราตั้งแล้ว”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ มาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายครุฑพ่าห์ พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕ บุคคลหรือห้างร้านบริษัท ที่ขอพระราชทานตราตั้ง ต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) มีฐานะการเงินดี และไม่มีหนี้สินล้นพ้นตัว

(๒) ประกอบกิจการโดยสุจริตและไม่ขัดต่อกฎหมาย ความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

(๓) คุณสมบัติอื่นใดที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามมาตรา ๘

มาตรา ๑๐ คำขอพระราชทานตราตั้งให้ยื่นต่อสำนักพระราชวัง เมื่อสำนักพระราชวังได้ตรวจสอบและพิจารณาเห็นว่าบุคคลหรือห้างร้านบริษัทใดที่ขอพระราชทานตราตั้งมีคุณสมบัติตามมาตรา ๕ และสมควรได้รับพระราชทานตราตั้ง ให้นำความขึ้นกราบบังคมทูลขอพระราชทานพระบรมราชานุญาต เมื่อได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาตแล้ว ให้นำยกรัฐมนตรีในฐานะบังคับบัญชาสำนักพระราชวัง ออกตราตั้งให้และประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๑ ตราตั้งเป็นของพระราชทานเฉพาะบุคคล สิทธิรับพระราชทานตราตั้งและใช้เครื่องหมายตราตั้งย่อมสิ้นสุดลง เมื่อปรากฏว่า

(๑) สำนักพระราชวังเรียกคืน เพราะบุคคลหรือห้างร้านบริษัทที่ได้รับพระราชทานตราตั้ง

(ก) ตาย

(ข) เลิกประกอบกิจการประเภทที่ได้รับพระบรมราชานุญาตให้ใช้ตราตั้งนั้น

(ค) โอนกิจการดังกล่าวให้ผู้อื่นดำเนินการ หรือ

(๒) สำนักพระราชวังเห็นสมควรเพิกถอน ตามมาตรา ๑๑ ทวิ วรรคสอง”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๑ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายครุฑพ่าห์ พ.ศ. ๒๕๓๔

“มาตรา ๑๑ ทวิ เมื่อปรากฏกรณีตามมาตรา ๑๑ (๑) ให้สำนักพระราชวังเรียกให้บุคคลหรือห้างร้านบริษัทที่ได้รับพระราชทาน ทายาท หรือผู้รับโอนกิจการ แล้วแต่กรณี ส่งคืนตราตั้งที่นายกรัฐมนตรีออกให้ตามมาตรา ๑๐ ภายในเวลาที่กำหนด

เมื่อสำนักพระราชวังได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว แต่ยังไม่ได้รับตราตั้งคืนภายในเวลาที่กำหนด หรือเมื่อได้ตรวจสอบและพิจารณาเห็นว่า บุคคลหรือห้างร้านบริษัทที่ได้รับพระราชทานตราตั้งขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๕ หรือคุณสมบัติอันเป็นเหตุให้การได้รับพระราชทานตราตั้งเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ หรือมีเหตุอื่นอันสมควรเพิกถอนตราตั้ง ให้นำความขึ้นกราบบังคมทูลขอพระราชทานพระบรมราชานุญาต เมื่อได้รับพระบรมราชานุญาตแล้ว ให้นำนายกรัฐมนตรีสั่งเพิกถอนตราตั้งที่ได้ออกให้ตามมาตรา ๑๐

เมื่อสำนักพระราชวังได้รับตราตั้งคืนตามวรรคหนึ่ง หรือเมื่อนายกรัฐมนตรีสั่งเพิกถอนตราตั้งตามวรรคสองแล้ว ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายครุฑพ่าห์ พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๒ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามมาตรา ๗ หรือพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการทำหรือใช้เครื่องหมายตราตั้งที่ออกตามมาตรา ๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสามพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๓ ผู้ใดไม่มีสิทธิที่จะทำหรือใช้เครื่องหมายครุฑพ่าห์ ตราตั้ง หรือเครื่องหมายตราตั้ง หรือมีสิทธิแต่สิทธิเช่นว่านั้นสิ้นสุดลงแล้วตามมาตรา ๑๑ กระทำการเช่นนั้นเพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิหรือยังคงมีสิทธิต่อไป หรือไม่ยอมส่งคืนตราตั้งเมื่อถูกเรียกให้ส่งคืนตามมาตรา ๑๑ ทวิ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรให้ผู้ประกอบกิจการที่มีได้จัดตั้งเป็นนิติบุคคล สามารถขอพระราชทานตราตั้งและได้รับพระบรมราชานุญาตให้ใช้เครื่องหมายตราตั้งในกิจการของตนได้ และสมควรให้ตราตั้งเป็นของพระราชทานเฉพาะบุคคล เพื่อให้สอดคล้องกับระเบียบปฏิบัติที่เคยมีมาแต่เดิม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้